

KELİLE ve DİMNE

BEYDEBA

KELİLE VE DİMNE HAKKINDA...

Kelile ve Dimne; içerisinde fabl türünün önemli örneklerini barındıran, Beydeba tarafından yazılmış bir eserdir. Beydeba'nın Debşelim isimli Hint hükümdarına sunduğu bu eserle hükümdara nasihatler verme niyetinde olduğu öne sürülmüştür. Birçok dile de çevrilen Kelile ve Dimne, her yaştan okura hitap eder nitelikte olup keyifle okunacak bir eserdir.

Bu kitap, Kelile ve Dimne'den yaş grubu göz önünde bulundurularak derlenmiştir.

Beydeba ile Debşelim

Hindistan'da Debşelim adında bir hükümdar yaşarmış. Bu hükümdar, zamanla zalimleşmiş, azgınlaşmış.

Komşu ülkelere savaş açmış. Böylece saltanatını genişletmiş. Bu görkemli saltanat ve saray onu yoldan çıkarmış. Debşelim, halkını küçük görmeye başlamış. Şımartıkça şımartmış.

Bu Padişah'ın ülkesinde, bilgin bir kişi varmış. Bu bilgin kişinin adı Beydeba imiş. Bu bilgili kişi, Padişah'a gittiği yolun yanlış olduğunu söylemeye karar vermiş. Onu, adalete ve merhametli davranmaya davet edecekmiş.

Beydeba, öğrencilerini etrafına toplayıp şöyle demiş:

– Size bir Őey danıŐmak istiyorum. PadiŐah’ımızın durumunu uzun zamandan beri dűŐnűyorum. Onun yaptığı kűtűlkler vicdanımı rahatsız ediyor. Bilgin kiŐiler yűneticilerini merhamete ve adalete çağırmakla yűkűmlűdűrler. Yoksa halkın gűzűnden iyice dűŐeriz. PadiŐah’ın zalimliğine gűz yumduėumuz iŐin de baŐımıza belalar gelir. PadiŐah, kendisine karŐı geldiėimizi duyarsa hepimizin ۆldűrűlmesini emreder. Dikkatli olmak zorundayız.

Siz benim ailem sayılırsınız. Size bűtűn sırlarımı aŐıklayabilirim. Tek baŐına hareket eden adam zarara uğrar. Akıllı adamsa aklını ve bilgisini kullanarak, baŐkalarının silahla baŐaramadıėı Őeylerin űstesinden gelir.

Öėrencileri Beydeba’ya Őeyle demiŐler:

– Ey bilgili ve erdemli insan! Bizim efendimiz sensin. Senin bilgin karŐısında bizim bilgimiz

bir değer taşımaz. Yine de şunu söyleyelim ki timsahla aynı yerde yüzmek bile bile kendini tehlikeye atmaktır. Böyle bir durumda suç, timsahın bulunduğu suya girenindir. Aslanın inine giren kimse hayatından emin olamaz. Padişah'ımız da felaketlerden, belalardan yılmayan bir insan. Ona hoşlanmayacağı bir söz söylersek, bu hepimizin sonu olur.

Beydeba öğrencilerine şöyle demiş:

– Doğru söylüyorsunuz. Fakat, ben gidip Padişah'ımıza doğruları anlatacağım.

Beydeba, Padişah'ın huzuruna çıkmak için uygun bir yol seçmiş. Önce Padişah'ın adamlarına başvurmuş. Padişah'la görüşmek istediğini söylemiş. Adamlar da Debşelim'e haber vermişler. Debşelim, görüşmeyi hemen kabul etmiş. Görüşmeye gelen kişiye şöyle bir bakmış:

– Ya bir şey rica edecek ya da zor durumda kaldığı için bizden yardım isteyecek olmalı, diye geçirmiş içinden. Padişah'ın halk üzerinde bir hakkı varsa, bilginlerin de Padişah'lar üzerinde iki hakkı vardır.

Debşelim böyle düşündükten sonra kafasını kaldırmış ve Beydeba'ya şöyle demiş:

– Ey bilgin kişi Beydeba! Sen erdemli bir insansın. Önemli bir işin olmadan kapımızı çalmazdın. Dilediğin neyse hemen söyle!

Beydeba, önce Padişah'a uzun ömür dilemiş, sonra da onun yanlışlarını, zulümlerini anlatmış.

Debşelim, Beydeba'ya kızmış ve haddini aştığını söylemiş. Önce öldürülmesini emretmiş fakat sonra vazgeçmiş. Beydeba'yı hapse attirmiş. Beydeba'nın öğrencileriyle de görüşmek istemiş fakat onların ülkenin dört bir tarafına kaçtığını öğrenmiş.

Günler geçtikten sonra, bir gece Debşelim'in uykusu kaçmış. Dışarı çıkıp yıldızlara bakarken Beydeba'yı hatırlamış. Ona haksızlık ettiğini düşünmüş. Beydeba'yı hemen huzuruna getirtmiş. Daha önce söylediği sözleri tekrar söylemesini istemiş. Beydeba da daha önce söylediklerini yeniden söylemiş.

Padişah Debşelim, bundan sonra Beydeba'nın söylediklerine uyacağına söz vermiş. Beydeba'yı da ülkenin veziri yapmış.

Padişah bir gün, Hint hükümdarlarının bilginlere kitap yazdırarak adlarının kıyamete kadar anılmasını sağladıklarını öğrenmiş.

Beydeba'yı yanına çağırmış. Öldükten sonra hayırla anılmak istediğini anlatmış. Bunun için kendisine bir kitap yazmasını istemiş. Beydeba da elinden geleni yapacağını söylemiş.

